

§ 6.

Afgår en skattepligtig ved døden, inden der er forløbet 1½ år efter opsparingsårets udløb, kan et til afdøde udstedt præmiebevis — uanset bestemmelserne i § 5 — straks benyttes som frigørelsesmiddel ved betalingen af afdødes skattetilsvær, når beviset af vedkommende ligningmyndighed forsynes med påtegning om dødsfaldet. Overstiger bevisets pålydende nævnte skattetilsvær, udbetales det overskydende beløb kontant til boet.

§ 7.

Begæring om udstedelse af præmiebevis fremsættes overfor de skattelignende myndigheder samtidig med indgivelsen af selvangivelsen. Det samme gælder anmodningen om den i henhold til § 5 fornødne påtegning på beviset.

Præmiebevis udstedes og påtegning på bevis meddeles af vedkommende skatteråd, når skatteansættelsen for henholdsvis opsparingsåret og det følgende år er endelig.

§ 8.

Skatterådets afgørelse af, hvorvidt og i bekræftende fald i hvilket omfang en skattepligtig er berettiget til opsparingspræmie, kan af den skattepligtige påklages efter samme regler som ved påklage af ansættelsen til indkomst- og formueskat til staten. De almindelige regler om revision af skatteansættelser finder tilsvarende anvendelse på de i henhold til denne lov foretagne beregninger af opsparingspræmier.

§ 9.

Bestemmelserne i lov nr. 392 af 12. juli 1946, afsnit II og III, om oplysningspligt overfor de skattelignende myndigheder og om strafansvar for afgivelse af urigtige, ufuldstændige eller på anden måde vildledende oplysninger har gyldighed for de i nærværende lov omhandlede forhold i det omfang, hvori de er anvendelige herpå.

§ 10.

Udgiften til udredelse af opsparingspræmier bæres i sin helhed af statskassen. Kommunerne afregner de af dem ved skatteopkrævningen modtagne præmiebeviser med statskassen i forbindelse med deres indbetaling af statsskat og fælleskommunal skat.

§ 11.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af bestemmelserne i nærværende lov og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne udgifter.

Bemærkninger til lovforslaget

Forslaget bygger på det princip, at opsparingspræmie kun skal ydes sparerer, der har pålagt sig selv et afsavn af en vis betydning. Udfra dette synspunkt ydes præmie kun, hvis opsparingen overstiger et mindstemål, der er større, jo højere indkomsten er.

Det afsavn, sparerer har pålagt sig, må endvidere have været af en vis varighed, idet udbetaling af den fulde beregnede op-

sparingspræmie er betinget af, at opsparingen er i behold ved udgangen af det regnskabsår, der følger efter det, hvori opsparingen er foretaget. Er dette ikke tilfældet, udbetales kun det beløb, som eventuelt måtte tilkomme sparerer af den ikke forbrugte del af opsparingen.

For ydelsen af opsparingspræmie er det ligegyldigt, om opsparingen sker i form af